

Nr. van het vonnis : 240

Nr. van het Parket :BG66.97.306-92-FL.

Nr. van het Repertorium : 241

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, ZESTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 16 december 1998 :

op vervolging en benaarstiging van haar College van Burgemeester en Schepenen, met zetel te

- met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 16 december 1998, gericht tegen de gedaagde ;

- **vertegenwoordigd** door meester ; advocaat te ;

tegen :

1.

geboren te op ,
notaris,
wonende ,

bijgestaan door meester ; advocaat te

2.

waarvan de zetel gevestigd is ter ,

vertegenwoordigd door meester ; advocaat te

DE EERSTE, gedaagd om:

Bij inbreuk op het artikel 64 van de wet van 29.03.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan of hoe dan ook de bepalingen van titel II van de wet overtreden te hebben, meer bepaald

A. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, een bestaande woning afgebroken, herbouwd of verbouwd te hebben en namelijk:

in 1991 en 1992 doch vóór 1992, een stal te hebben gebouwd van 16,5 meter op 09 meter.

B. de sub A omschreven werken in standgehouden te hebben,

- in de periode 17 januari 1992 tot heden (**datum vonnis**).

de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is zijnde:

- ligging - gemeente - straat - nummer of plaatselijke benaming,
te tussen de

- aard en oppervlakte,
weiland - 1 hectare/ 42 aren/ 92 centiaren

- wijk en nummer van het kadaster,

- en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

burgerlijke vennootschap in de vorm van een

DE TWEEDE:

gedagvaard om zich burgerlijk aansprakelijk te horen verklaren voor de kosten, ten laste gelegd van de eerste gedaagde, haar gedelegeerd bestuurder, die de inbreuk heeft gepleegd in de bediening waarmee gedaagde gelast was.

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Overwegende dat de dagvaarding voor wat betreft **tenlastelegging B** dient te worden **verbeterd** daar waar staat:

"tot heden (datum dagvaarding)" te vervangen door *"tot heden (datum vonnis)"*.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering.

Gehoord de eerste gedaagde in zijn antwoorden en verdediging, bijgestaan door zijn raadsman.

Gehoord de raadsman van de tweede gedaagde in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED:

Door _____ werd, in zijn hoedanigheid van afgevaardigd bestuurder van de _____ in de loop van september 1991 op een perceel grond, kadastraal bekend _____ gelegen tussen de _____ en de _____ in eigendom toebehorend aan de _____ een schapenstal gebouwd met een oppervlakte van 9,06m x 16,50m, zonder te beschikken over de vereiste bouwvergunning. Volgens het gewestplan is voormeld perceel grond gelegen in parkgebied.

_____ bekrachtigde, bij monde van _____ bij beslissing dd. 20 januari 1992 het op 17 januari 1992 mondeling ter plaatse gegeven bevel tot staking van de werken.

Op 11 september 1992 diende de _____ een eerste aanvraag in bij het College van Burgemeester en Schepenen van _____ tot het bekomen van een vergunning tot het bouwen van een schapenstal (regularisatie).

Bij aangetekend schrijven dd. 26.10.1992 liet het College van Burgemeester en Schepenen de _____ weten dat de bouwvergunning werd geweigerd gezien :

- de ligging in een parkgebied volgens het gewestplan K.B. 7 april 1977 en binnen een bestaand bos ;
- een constructie van een dergelijke omvang onverenigbaar is met de bestemming parkgebied en deze bestemming in het gedrang brengt ;
- het een bouwovertreiding betreft waarvoor het College van Burgemeester en Schepenen reeds op 6 maart 1992 besliste via het Parket het herstel in de oorspronkelijke toestand te eisen.

Daarop diende _____ namens _____ bij aangetekend schrijven dd. 19 november 1992, beroep aan tegen voormeld weigeringsbesluit.

Dit hoger beroep werd door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van _____ op 21 januari 1993 ontvankelijk doch ongegrond verklaard, overwegende "*dat de betrokken constructie een oppervlakte heeft van 9,06m x 16,50m ; dat een stal met een dergelijke grote oppervlakte totaal in strijd is met de bestemming parkgebied; dat de parkgebieden in hun staat moeten bewaard worden of bestemd zijn om zodanig ingericht te worden dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden hun sociale functie kunnen vervullen; dat de stal staat ingeplant in een perceel bos; dat het ontwerp in strijd is met een goede ruimtelijke ordening ; dat dienvolgens de bouwvergunning niet kan worden verleend.*"

Door _____ werd, namens de _____ op 23 februari 1993
 beroep aangetekend tegen voormelde beslissing.

Bij Ministerieel Besluit dd. 6 juli 1993 werd dit beroep verworpen, overwegende
*"dat het bij K.B. van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan
 kwestieuze grond situeert in een parkgebied; dat luidens artikel 14 van het K.B.
 van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de
 ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen de parkgebieden in hun staat
 moeten worden bewaard of zijn deze bestemd om zodanig ingericht te worden, dat
 ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen ;
 dat het oprichten van een schaapstal van 9,06m bij 16,50m, onder hellend dak tot
 7,40m hoog in de nok strijdig is met de bij gewestplan vastgelegde planologische
 bestemming; dat overigens kwestieus perceel een bebost perceel is temidden
 weidegronden; dat kan worden besloten tot verwerping van het beroep ter wille
 van de onverenigbaarheid van de te regulariseren schaapstal met de bindende
 bestemmingsvoorschriften van het geldende gewestplan, dat om voornoemde
 redenen het beroep dient afgewezen."*

diende op 25 april 1995 een tweede aanvraag in strekkende
 tot regularisatie en het ombouwen van de bestaande constructie tot een schuthok
 voor schapen.

Bij besluit dd. 7 juli 1995 werd deze nieuwe aanvraag door het College van
 Burgemeester en Schepenen geweigerd, zich hierbij steunend op volgende
 overwegingen :

- *de ligging in parkgebied volgens het gewestplan K.B. 7 april 1977 en binnen een bestaand bos ;*
- *tevens is een constructie van dergelijke omvang 16,50m x 9,06m, onder hellend dak tot 7,25m hoog in de nok, onverenigbaar met de bestemming parkgebied en brengt deze bestemming in het gedrang ;*
- *er dient ook opgemerkt dat het hier een bouwvoertreding betreft waarvoor het College van Burgemeester en Schepenen reeds dd. 6 maart 1992 besliste via het Parket het herstel in de oorspronkelijke toestand te eisen. Hiertoe werd reeds dd. 19 maart 1992 klacht ingediend bij het Parket van de heer Procureur des Konings en werd als herstelmaatregel het herstel in de oorspronkelijke toestand gevorderd in toepassing van artikel 65 par. 1a ;*
- *het ongunstig advies van de dienst Leefmilieu, overwegende dat uit informatie blijkt dat het schuthok ook als permanente stalling zal gebruikt worden en er in die zin niet voldaan zal worden aan de voorschriften voor stalgebouwen, volgens de gegevens vermeld op het ingediende plan ;*
- *een vorige aanvraag tot regularisatie van een schapenstal door het College van Burgemeester en Schepenen dd. 9 oktober werd geweigerd en het beroep van _____ tegen de weigering zowel door de Bestendige Deputatie bij besluit dd. 21 januari 1993 als door de Minister bij Ministerieel Besluit dd. 6 juli 1993 werd verworpen."*

Tegen voornoemde weigering werd op 11 augustus 1995 door de beroep aangetekend.

Dit hoger beroep werd door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van op 19 oktober 1995 ontvankelijk en gegrond verklaard, overwegende

*“dat het betrokken schuilhok hoort bij 6ha weiland ;
dat aanvrager aldaar thans 20 schapen houdt ;
dat hij de capaciteit wenst op te drijven tot 60 schapen ;
dat het ontwerp niet in strijd is met de bestemming parkgebied ;
dat het ontwerp conform is met de ministeriële omzendbrief dd. 29 maart 1995 betreffende schuilhokken voor dieren ;
dat het ontwerp volledig kadert in de ministeriële visie hieromtrent ;
dat trouwens telefonisch overleg werd gepleegd met het Bestuur AROH ;
dat het thans voorgelegd ontwerp een totaal andere visie heeft dan het destijds door de Bestendige Deputatie behandeld ontwerp ;
dat intussen de bovenvermelde ministeriële omzendbrief is verschenen ;
dat inmiddels een milieuvergunning werd aangevraagd ;
dat het ontwerp niet strijdig is met de goede ruimtelijke ordening.”*

Het College van Burgemeester en Schepenen tekende hierop beroep aan tegen deze beslissing van de Bestendige Deputatie.

Dit hoger beroep werd bij Ministerieel Besluit dd. 26 april 1996 ontvankelijk en gegrond verklaard, overwegende

“dat belanghebbende in zijn beroepschrift stelt dat de opgerichte constructie met één zijde open, zonder betonnen bevoering en geen mestopslag, geenszins aan de normen gesteld in het Vlarem II, artikel 5.9 voldoet, zodat er dan ook geenszins sprake kan zijn van een stal; dat appellant vooropstelt dat de te regulariseren constructie als zodanig dan ook schuilhok zou zijn en geen stal ;

Overwegende dat kwestieus gebouw 16,50m bij 9,05m meet; dat het gebouw met een hooizolder onder hellend dak 7,25m hoog is in de nok; dat de constructie steun vindt op funderingen tot 60cm breed, en tot circa 90cm onder het maaiveld; dat de muren in metselwerk zijn opgetrokken en alle wanden langs de buitenzijde met ruwe houten planken worden bekleed; dat de dakbedekking in oude Vlaamse pannen wordt voorzien; dat er geen binnenvloer wordt voorzien en één langse gevel een open zijde heeft; dat de bestaande deuren en de poort worden verwijderd en worden opgevuld; dat de constructie op een bebost perceel is opgericht; dat overigens graasweiden met een oppervlakte van circa 9ha op een totale oppervlakte van het domein van circa 12ha aansluiten; dat aldaar een 30-tal schapen grazen ;

Overwegende dat kwestieuze grond volgens het K.B. van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan te situeren is in een parkgebied ; dat er toepasselijke bepalingen vervat in artikel 14 van het K.B. van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen vooropstellen dat de parkgebieden in hun staat moeten bewaard blijven of deze bestemd zijn om zodanig ingericht te worden, dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen ; dat uit de boven gegeven omschrijving van de opgerichte constructie mag blijken dat het om geen eenvoudig schuthok voor dieren gaat, doch gelet het bouwvolume, het materialengebruik, de stabiliteit en de duurzaamheid van het gebouw duidelijk het begrip "schuthok" wordt overschreden en de constructie dient te worden geassimileerd met een stal ; dat het bouwvoorstel "het ombouwen" van de zonder vergunning gebouwde, omvangrijke constructie afbreuk doet aan de bestemmingsvoorschriften van een parkgebied ; dat de ministeriële omzendbrief dd. 29 maart 1995 (B.S. 24 augustus 1995) betreffende schuilhokken voor dieren in parkgebieden geen toepassing vindt ; dat zelfs dan, de wederrechtelijk opgerichte constructie niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals opgelegd in de voornoemde omzendbrief ;

Overwegende tenslotte dat de inplantingsplaats gelegen in de beboste zone van het parkgebied, en niet in een graasweide, ruimtelijk geïsoleerd is van de woonplaats van de aanvrager ; dat principieel de stal binnen het hoevecomplex of de woonplaats van belanghebbende dient te worden geïntegreerd.

Overwegende overigens dat de verwijzing naar het schuilhok op een aanpalende weide (perceel nr. zonder aan te tonen dat het om een vergelijkbare situatie gaat, niet dienend is."

De beslissing dd. 19 oktober 1995 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van werd aldus vernietigd.

legde op 14 juli 1996 een verzoekschrift neer bij de Raad van State in nietigverklaring van voormeld Ministerieel Besluit.

In haar verslag dd. 21 mei 2002 adviseerde het Auditoraat bij de Raad van State tot de ongegrondheid van voormeld beroep.

diende op 19 juni 2002 bij het College van Burgemeester en Schepenen een derde aanvraag in strekkende tot regularisatie van een stalling voor schapen.

Bij besluit dd. 2 augustus 2002 werd deze nieuwe aanvraag door het College van Burgemeester en Schepenen geweigerd, zich hierbij steunend op de overweging dat "de zonder vergunning gerealiseerde schapenstal niet voor regularisatie in aanmerking komt gelet op de principiële tegenstrijdigheid met de bepalingen van het BPA die bebouwing uitsluit."

Tegen voornoemde weigering werd op 5 september 2002 door
afgevaardigd bestuurder van de beroep aangetekend.

Dit hoger beroep werd door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van
op 14 augustus 2003 ontvankelijk en gegrond verklaard,
overwegende

*“dat het gewestplan vastgesteld bij K.B. van 7 april 1977,
desbetreffend eigendom situeert in een parkgebied ;*

*Overwegende dat het ontwerp strekt tot het regulariseren plaatsen van een
stalling voor schapen,*

*Overwegende dat een variant op het betrokken ontwerp door de bestendige
deputatie het beroep in zitting van 19 oktober 1995 ontvankelijk en gegrond
verklaard werd ; dat sinds de vorige aanvraag aldaar het bij M.B. dd. 25 mei
1998 goedgekeurd BPA van kracht is ;*

*Overwegende dat de betrokken constructie gesitueerd is in de zonde nr. 1 ; dat het
BPA van deze zonde o.a. het volgende bepaalt :*

*1.2. De bestemming van deze zone is parkgebied. Het dient in zijn globaliteit als
samenhangende en grootschalige groene ruimte behouden te blijven.*

...

*1.3. Het herbouwen of het bouwen van woningen, evenals het plaatsen van nieuwe
gebouwen is niet toegelaten. Uitbreiden, ver- of herbouwen van bestaande
gebouwen die geen woningen zijn, evenals plaatsen van installaties, constructies,
schuilhokken voor het vee of tuinhuisjes, of het aanbrengen van verhardingen, is
niet toegelaten ;*

*Overwegende dat het totale terrein van aanvrager een oppervlakte van ca 9ha74
heeft ; dat circa de helft van het terrein weiland is, de andere helft bebost is ; dat
de betrokken stal ingeplant is op de scheiding bos-weiland ; dat de woning
ingeplant staat op ca 350m van de stal ; dat aanvrager aldaar een 60-tal schapen
houdt ; dat de stal een oppervlakte van 144 m² heeft ; dat het een sober ontwerp
betreft, goed ingekleed in het groen en niet zichtbaar vanaf de openbare weg ;*

*Overwegende dat na het horen van betrokkenen op 16 oktober 2002 door de
Bestendige Deputatie een principiële gunstig standpunt werd ingenomen ; dat bij
schrijven dd. 29 oktober 2002 aan het College werd gevraagd een gemotiveerd
voorstel tot afwijking op de BPA voorschriften over te maken aan de Bestendige
Deputatie ; dat door het College in zitting van 9 juli 2003 een gemotiveerd
voorstel tot afwijking geformuleerd werd ; dat bij schrijven dd. 3 juli 2003 dit
gemotiveerd voorstel tot afwijking overgemaakt werd aan de Bestendige
Deputatie; dat voor de motivatie het College ondermeer teruggrijpt naar het
eerder advies dd. 13 december 1995 van de gemachtigde ambtenaar, naar
aanleiding van vorige beroepsprocedure naar de betrokken stalling voor schapen;*

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar in dat schrijven stelt :

'Er weze opgemerkt dat de betreffende constructie wel degelijk een schuilplaats is voor dieren en dat zij met het specifiek karakter van het private parkgebied, naar onze mening niet onverenigbaar is ;

Planologisch blijkt de verenigbaarheid met deze bestemmingszone ondermeer uit het feit dat het betreffende schuilhok voor dieren in een directe relatie staat tot de bijhorende eveneens in het parkgebied gesitueerde +/- 6ha weiland.

Zowel qua schaal, vormgeving als materiaalkeuze kan van de betreffende constructie geenszins worden gesteld dat zij het karakter en zeker niet de bestemming van het parkgebied, zouden kunnen in het gedrang brengen.

Naast het feit dat de ontworpen verbouwing kadert in de geldende visie ten aanzien van de conceptie van schuilhokken voor dieren, moet gesteld dat de architecturaal-ruimtelijke ontwikkeling perfect aansluit met de landelijke hoevearchitectuur. Hierbij is tevens van belang dat de constructie dermate werd ingeplant dat zij kadert in een ombossing van streekeigen bomen, wat haar landschappelijke integratie in de hand werkt. De beslissing terzake van de Bestendige Deputatie is ons inziens zowel planologisch als ruimtelijk-stedenbouwkundig verantwoord.'

Overwegende dat de afwijking binnen het toepassingsgebied van artikel 49 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening valt ;

Overwegende dat door het College van Burgemeester en Schepenen een gemotiveerde vraag tot afwijking gericht werd aan de Bestendige Deputatie ;

Overwegende dat de recente rechtspraak van de Raad van State (nr. 39159 dd. 03.04.1992, nr. 39550 dd. 02.06.1992 en nr. 17.06.1993) leidt tot drie criteria bij de toetsing over een afwijking ;

Overweging dat deze afwijking volledig valt onder de voorwaarden van artikel 49 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening en geen aanleiding geeft tot een oneigenlijke wijziging van het BPA daar er geen enkele wijziging plaats vindt in de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg ; dat aldus aan de eerste voorwaarde is voldaan gezien er geen feitelijke wijziging is van het BPA ;

Overwegende dat de algemene strekking van het plan volledig strikt werd gevolgd en de basisvisie van het plan niet wordt geschonden en zodoende ook aan de tweede voorwaarde werd voldaan ;

Overwegende dat de afwijking geenszins strijdig is met de goede ruimtelijke ordening gezien deze afwijking de toetsing aan de algemene randvoorwaarden die de omgeving oplegt doorstaat dat de ruimtelijke draagkracht van de omgeving niet wordt overschreden en dat dus aan de derde voorwaarde wordt voldaan ;

Overwegende dat aldus aan deze drie criteria werd voldaan ;

Overwegende dat het ontwerp derhalve vergunningsvatbaar is."

Door de gemachtigde ambtenaar werd op 25 augustus 2003 beroep aangetekend tegen voormelde beslissing van de Bestendige Deputatie, stellende dat

“alle vroeger ingenomen standpunten achterhaald zijn door de opmaak en goedkeuring van bovengenoemd BPA (BPA ; dat het wederrechtelijk opgerichte gebouw volgens het BPA gelegen is in zone 1.

Dat de bestemming van zone 1 parkgebied is ; dat specifiek art. 1.4. stelt dat er geen bouwvergunning kan worden verleend voor regularisatie van de met aanduiding “” opgerichte constructies.*

Overwegende dat bij de opmaak van het BPA werd gestreefd om een groene buffer te maken tussen twee woonkernen te vrijwaren ; dat de oprichting en het in stand houden van een stal met een oppervlakte van 144m² hieraan afbreuk doet ;

Overwegende dat artikel 49 van het decreet op de stedenbouw stelt dat enkel kan worden afgeweken voor wat betreft de perceelsafmetingen, de afmetingen en de plaatsing van de bouwwerken, alsmede de voorschriften in verband met hun uiterlijk ; dat de gevraagde afwijking hier niet onder ressorteert.”

Als gevolg van dit beroep werd de afgeleverde vergunning geschorst.

Dit hoger beroep werd bij Ministerieel Besluit dd. 29 augustus 2005 ontvankelijk en gegrond verklaard, overwegende o.m.

“Overwegende dat tijdens de beroepsprocedure door de bestendige deputatie aan het stadsbestuur gevraagd werd een voorstel tot afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg over te maken ; dat het college in deze afwijkingaanvraag naar de bestendige deputatie zich steunt op een gunstig advies van 13 december 1995 dat door de gemachtigde ambtenaar aan AROHM werd overgemaakt naar aanleiding van een eerdere beroepsprocedure en verwijzend naar de omzendbrief van 25 januari 2002 RO/2002/01 : Richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven ; dat ten tijde van dit advies het bijzonder plan van aanleg nog niet van kracht was ; dat er geen afwijking in het kader van artikel 49 kan worden verleend namelijk omdat bij dit bewust artikel enkel kan worden afgeweken voor wat betreft de perceelsafmetingen, de afmetingen en plaatsing van de bouwwerken, alsmede de voorschriften in verband met hun uiterlijk, wat in casu niet het geval is ; dat enkel een afwijking kan verkregen worden indien het bestaande bijzonder plan van aanleg wordt gewijzigd ; dat wat betreft de geciteerde omzendbrief er dient gesteld te worden dat de stedenbouwkundige voorschriften van het bestaande bijzonder plan van aanleg voorrang hebben op deze als richtlijn te beschouwen brief ; dat tevens correcte lezing van de omzendbrief aantoont dat de gevraagde regularisatie niet in aanmerking komt voor deze toepassing ; dat in de richtlijn duidelijk wordt gesteld dat stallingen in principe dienen te worden opgericht bij de woning van de aanvrager ; dat waar de stalling om ruimtelijke of milieuhygiënische redenen onmogelijk kan voorzien worden bij de woning, een tijdelijke stalling kan toegestaan worden in de weide van de aanvrager, mits voldaan is aan de principes van ruimtelijke inpasbaarheid en het niet overschrijden van de ruimtelijke draagkracht van het gebied ; dat de omvang van de tijdelijke stalling zowel naar volume als naar het aantal te stallen dieren beperkt moet zijn ; dat in de omzendbrief onder tijdelijke stalling het volgende wordt verstaan : ‘een stalling met een tijdelijk karakter, gebouwd uit eenvoudige en gemakkelijk verwijderbare materialen (te vergelijken met een schuilhok :

de tijdelijke stalling geeft door haar constructiewijze een vergelijkbaar beschermingsniveau aan de dieren als de permanente stalling, maar in tegenstelling tot deze laatste wordt ze, zoals een schuilhok, gebouwd uit eenvoudige en gemakkelijk verwijderbare materialen, en dient ze na stopzetting van het gebruik, volledig verwijderd te worden); dat voorliggende regularisatie-aanvraag in bijkomende orde niet voldoet aan de in de omzendbrief opgelegde voorwaarden en in hoofdorde niet in overeenstemming is met de stedenbouwkundige voorschriften van het hierboven vermelde bijzonder plan van aanleg; dat de aanvraag bijgevolg niet voor vergunning vatbaar is; dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar wordt ingewilligd."

De beslissing dd. 14 augustus 2003 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van _____ werd aldus vernietigd.

Bij Ministerieel Besluit dd. 5 maart 2004 werd het ontwerp-plannenregister van _____ bevattende ondermeer het BPA _____ conform verklaard.

Beoordeling.

1. De omstandigheid dat bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring van de weigering tot het verlenen van een regularisatieaanvraag aanhangig is, vormt geen wettelijk beletsel voor het instellen of uitoefenen van de strafvordering. (Cass. 4 oktober 1994, Arr. Cass.)

Er is dan ook geen grond om de strafprocedure op te schorten in afwachting van de uitspraak van de Raad van State over het beroep tot nietigverklaring, ingesteld door _____ tegen het Ministerieel Besluit dd. 26 april 1996 dat het beroep van het College van Burgemeester en Schepenen van _____ tegen de beslissing dd. 19 oktober 1995 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van _____ ontvankelijk en gegrond verklaarde.

2. De eerste beklagde wordt vervolgd voor het uitvoeren en instandhouden van wederrechtelijke bouwwerken.

Het derde lid van artikel 146 DORO luidt thans : *"De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden."*

De tenlastelegging is geen inbreuk bedoeld in artikel 146, eerste lid, 4° en 5° DORO.

De bewezen inbreuk situeert zich volgens het gewestplan in parkgebied, zijnde ruimtelijk kwetsbaar gebied, zodat de strafsanctie blijft gelden.

Het misdrijf van het bouwen van een schapenstal zonder voorafgaande bouwvergunning en de instandhouding ervan, blijft bestaan tot aan het herstel in de vorige staat of de regularisatie volgens een desbetreffende vergunning.

De dagvaarding dient dan ook te worden aangepast in de tenlastelegging sub B, daar waar staat "tot heden (*datum dagvaarding*)" te vervangen door "tot heden (*datum vonnis*)".

De tenlasteleggingen A en B, zoals aangepast, komen lastens de eerste beklaagde bewezen voor en kunnen bezwaarlijk worden betwist. De eerste beklaagde beschikte bij aanvang van de bouw van de schapenstal niet over de vereiste vergunning en heeft deze tot op heden niet-vergunde toestand instandgehouden.

Omtrent het al dan niet verkrijgen van een vergunning/regularisatie dient opgemerkt dat de rechtbank enkel oordeelt over het al dan niet bestaan van strafrechtelijke inbreuken en het vergunningsbeleid voorbehouden is aan het College van Burgemeester en Schepenen.

Ook het feit dat de eerste beklaagde sinds 1 januari 1998 geen afgevaardigd bestuurder meer is van wat overigens niet is aangetoond, doet aan het voorgaande niets af, nu eerste beklaagde samen met zijn echtgenote hoofdaandeelhouder is van deze die tot doel heeft het bestuur, het beheer en het onderhoud van haar onroerend en roerend bezit, alsmede alle verrichtingen die zich rechtstreeks of onrechtstreeks bij dit doel aansluiten.

De rechtbank wijst de vraag tot het bekomen van de gunst van de opschorting af als ongegrond, nu een veroordeling uit hoofde van de weerhouden misdrijven niet van aard is om te leiden tot de sociale deklassering van de eerste beklaagde.

De eerste beklaagde pleegde de feiten sub A en B met éézelfde misdadig opzet zodat de rechtbank overeenkomstig artikel 65 Sw. slechts één straf dient uit te spreken.

De eerste beklaagde werd in het verleden nog niet veroordeeld. De hierna bepaalde geldboete dient de eerste beklaagde tot het besef te brengen dat zijn handelswijze niet kan getolereerd worden en komt passend en afdoende voor om herhaling in de toekomst te vermijden.

De feiten werden gepleegd **vóór, op en na 1 maart 2004** zodat de uit te spreken geldboete rechtstreeks in euro dient te worden uitgedrukt en de opdecimes gebracht worden op **vijfenveertig** bij toepassing van artikel 36 van de wet van 7 februari 2003.

is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de kosten ten laste gelegd van de eerste beklaagde, haar gedelegeerd bestuurder, die de inbreuk heeft gepleegd in de bediening waarmee hij gelast was.

Nopens de herstellvordering.

Er ligt een herstellvordering voor van het College van Burgemeester en Schepenen (meerwaardevordering) en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (herstel in de vorige staat).

Volgens artikel 149 § 1 al. 4 DORO heeft de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in een dergelijk geval voorrang.

Artikel 198bis DORO bepaalt :

“De bepalingen met betrekking tot het eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, zoals bedoeld in artikel 149 § 1 en artikel 153, treden pas in werking nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd.

De rechter kan ingediende vorderingen voor inbreuken, die dateren van voor 1 mei 2000 maar die nog niet voor eensluitend advies werden voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, alsnog voorleggen voor eensluitend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.”

De Hoge Raad voor het Herstelbeleid is inmiddels samengesteld en in functie en heeft tevens een goedgekeurd huishoudelijk reglement (B.S. 13.01.2006).

Hieruit volgt enerzijds dat voor herstellvorderingen die werden ingeleid vóór de inwerkingtreding van de bepalingen met betrekking tot het eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, wat in deze het geval is, de verplichting van het voorafgaand eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid niet van toepassing is zodat noch de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur noch het College van Burgemeester en Schepenen verplicht zijn om een herstellvordering te formuleren na voorafgaand een eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid te bekomen, anderzijds dat de rechter die over een vóór de inwerkingtreding van de bepalingen met betrekking tot het eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid ingeleide herstellvordering moet oordelen deze herstellvordering voor eensluitend advies kan voorleggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid maar daartoe niet verplicht is.

Gelet op de discrepantie tussen de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur die het herstel van de plaats in haar vorige toestand vordert en de herstellvordering van het plaatselijk college dat thans een meerwaarde vordert in plaats van het herstel in de vorige toestand en in het licht van de proceduriële historiek zoals hierboven weergegeven, wenst de rechtbank, zoals gevraagd door de beklaagden, gebruik te maken van de mogelijkheid geboden door artikel 198bis DORO om de herstellvordering, die nog niet voor eensluitend advies werd voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, alsnog voor eensluitend advies aan de Hoge Raad voor te leggen.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :
artikelen 40, 65 en 100 van het strafwetboek;
artikelen 1382, 1383 en 1384 van het burgerlijk wetboek;
artikelen 2, 3, 4 en 9 van de wet van 26.06.2000 (B.S. dd. 29.07.2000)
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194 en 195 van het wetboek van
strafvordering.
alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en
bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK.

Verbetert de dagvaarding voor wat betreft **tenlastelegging B** daar waar staat
“tot heden (datum dagvaarding)” te vervangen door *“tot heden (datum vonnis)”*.

Verklaart de feiten sub A en B bewezen en veroordeelt de **eerste gedaagde** uit
dien hoofde, voor beide feiten samen, tot :

een geldboete van HONDERD EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst
gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met
vijfenveertig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op
VIJFHONDERDVIJFTIG (550,00) EUR.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd,
voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van
één maand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van
25 EUR, zoals bepaald bij artikel 1 van het K.B. dd. 29 juli 1992, in uitvoering
van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992, zoals gewijzigd door artikel 1 K.B. dd.
23 december 1993 en zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 11.12.2001.

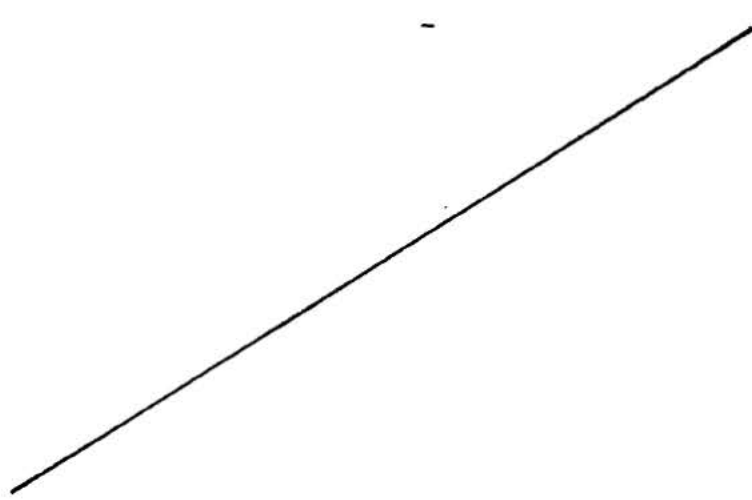
Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

En vooraleer uitspraak te doen over de hiervoor vermelde vordering dd. 8 december 2005 van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur tot herstel van de plaats in de vorige toestand,

Beslist de herstellvordering voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen ; zegt dat de griffier hiertoe een eensluidend afschrift van dit vonnis, samen met een digitale versie ervan zo dit technisch mogelijk is, en van de herstellvordering door middel van een aangetekend schrijven zal overmaken aan de

**Hoge Raad voor het Herstelbeleid
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19 bus 14
1210 Brussel**

Houdt de beslissing omtrent de kosten aan en stelt de zaak voor behandeling van de herstellvordering onbepaald uit.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **éénendertig januari tweeduizend en zeven.**

waar zetelden :

alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
gedel. adjunct-griffier (M.B.dd. 18.05.2006-B.S. dd.26.05.2006